

ומה עשה לכם כי המוציא לך מים מצוות שיאמר לעבדו, אם תבוא ותבקש ממנו כל צרכיך, עברו זאת (בעצמו) אשלה לך (שכר) בזאת. כמו שנעשה לר' יוחנן בדור השני בדור השלישי, בודאי שהיה העבר מרוצה מעבודות (כואת). והוא מה שאמרו איזו עבודה שהוא בלב פ"י עבודה כזו שגמ הלה חומד ומסכים לעשות, ע"כ זו תפילה, שהוא מבקש מהש"ת שיזמין לו צרכיו, רע"ז בעצמו הש"ת קובע לו שכר בודאי שהוא עושה זה בכל לבו, העתק מס' מהר"ז זצ"ל.

ובזה העניין. פ"י רבינו ז"ל, דברי הפיטון הוכר למזכיריו טובות זכרונות ר"ל דלפעמים האדם מזכיר את הש"ת ונוטן לו תודה על שהומין לו את צרכיו, ולכארה איזו זכות נוכל לחשב להאדם עברו זאת הלא והוא חובתו, לחתת תודה וברכה לאיל יתי על שהומין לו די מחסרו, אבל הש"ת הושב גם זה, לזכות ולמצוות, להאדם על שהזכירו, بعد הטבות שעשה לו והוא הוכר למזכיריו, ר"ל זכות, טובות זכרונות, ר"ל מה שהאדם מזכיר בשבייל טובות שהש"ת עשה עמו, וזה חס גוזל מאת הש"ת לנצח, ודוו"ק.

ולעבדו בכל לבבם. אמרו חז"ל איזו עבודה שהיא בלב הו אומר זו תפילה (ספר, תענית ב') וצריך להבין מדוע נקרא התפילה עבודה שבלב, (ולפי פשטו הוא שצריך להתפלל בכל לבו).

ופ"י רבינו ז"ל בשם אביו הגאון זצ"ל ע"ז האופן, דנה נראת העבר אצל אדוני ניכר עבדותו על ב' אופנים היינו, הא' ניכר מה שהוא עשה מלאכת הבעל הבית, ועוד אופן, ב' ניכר עבדותו מה שהוא מצטריך אל הבעה"ב בכל צרכיו, היינו שגמ אפילו אם יהיה הדיין, יוכל הבעה"ב לומר לעבד עשה עמי ואני ונך אבל מצד הרחמנות והיוושר צריך ליתן לו לחם לאכול ובגד לבוש, וא"כ גם בזה מה שהוא מבקש צרכיו מאדוני ניכר עבדותו, אבל הוא עבדות מקובלת ובפרט ברוב כות,

ראה

הש"ת לעשות תורה ומעש"ט, וזהו פ"י אשר תשמעו.

והקללה אם לא תשמעו וכו', לילכת אחרי אל' אחרים. פ"י היינו אם לא תשמעו תה' התחלת היזה"ר להסיחכם לילכת אחרי אלהים אחרים, היינו לעבד ע"ז כי ידע מרעהה כי יצרא דעת

ראה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה. פירש שעל מנת כו' אתם עוברים את הירדן, על מנת שתתקבלו עליהם הימים המצוה הוו שתתנו את הברכה והקללה על הר גרינים והר עיבל כמבואר בפ' כי תבוא.

את הברכה אשר תשמעו. פ"י שייהיו הברכות האלה לסייע אתכם לעבודת